

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 321

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 565 din 1 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 631 alin. (2), art. 651 alin. (1), art. 713 alin. (1) și (3), art. 717 alin. (1) și (4) și ale art. 720 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
9. — Ordonanță militară a ministrului afacerilor interne privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19	5–6
633/470. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 565**

din 1 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 631 alin. (2), art. 651 alin. (1), art. 713 alin. (1) și (3), art. 717 alin. (1) și (4) și ale art. 720 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 631 alin. (2), art. 651 alin. (1), art. 713 alin. (1) și (3), art. 717 alin. (1) și (4) și ale art. 720 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Carmen Balaban în Dosarul nr. 10.651/180/2015 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.121D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției de neconstituționalitate, iar pentru partea Compania Națională de Transport al Energiei Electrice Transelectrica — S.A. din București prin Sucursala de Transport Bacău, domnul consilier juridic Cristinel Lungu, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Aceasta arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât scot din cauză executorul judecătoresc, în contextul la care se ajunge la anularea executării. Acesta este cel mai în măsură să ofere informațiile necesare în privința unei executări silită. Or, executorul judecătoresc nu poate juca rol pasiv, ci activ. Prin procedura criticată se ajunge la anularea unei executări silită de către instanțe inferioare acelor care au confirmat titlul executoriu. Se subminează, astfel, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești. De asemenea, instanța care verifică titlul executoriu în cadrul contestației la executare trebuie să aibă același rang cu cea care a emis titlul pus în executare.

4. Se mai susține că, printr-o lege ordinară, se ajunge la afectarea raporturilor de muncă. Or, reglementarea raporturilor de muncă se poate face doar prin Codul muncii, care este o lege organică.

5. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții Compania Națională de Transport al Energiei Electrice Transelectrica — S.A., prin Sucursala de Transport Bacău, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Arată că a formulat concluzii scrise pe care le depune la dosar.

6. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Se arată că autoarea excepției de neconstituționalitate solicită, de fapt, modificarea și completarea

legii. Se susține că normele legale criticate sunt norme de procedură edictate de legiuitor în virtutea competenței conferite prin art. 126 din Constituție. Se învederează că, raportat la art. 651 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 348 din 10 martie 2011, cu privire la art. 713 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 373 din 31 mai 2018, iar referitor la art. 717 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 303 din 8 mai 2018. Nu prezintă relevanță faptul că instanța de executare are un grad mai mic decât instanța care a pronunțat hotărârea judecătorească ce reprezintă titlul executoriu, întrucât instanța de executare nu realizează un control judecătoresc al acesteia, urmând o procedură strictă ale cărei coordonate au fost fixate de legiuitor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 16 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.651/180/2015, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 631 alin. (2), art. 651 alin. (1), art. 713 alin. (1) și (3), art. 717 alin. (1) și (4) și ale art. 720 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Carmen Balaban, într-un dosar având ca obiect soluționarea unui apel formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a admis în parte o contestație la executare.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât instanța judecă cea contestație la executare silită fără citarea executorului judecătoresc în calitate de parte, ea nefiind specializată și în dreptul muncii. Dacă instanța judecă cererea pe alte motive decât cele care au stat la baza pronunțării titlului executoriu a cărei executare silită este contestată, se poate ajunge la reformarea titlului executoriu printr-o altă cale de atac neprevăzută de lege, de către o instanță mai mică în grad, cu o structură organizatorică diferită de cea a instanței care a pronunțat decizia definitivă, irevocabilă și executorie și pentru motive diferite de cele care au stat la baza dispunerii deciziei de sancționare/concediere/pierderea drepturilor câștigate în litigiul de muncă.

9. Apreciază că instanța trebuie să verifice competența din oficiu, urmând ca dosarul să fie transmis pe cale administrativă organului jurisdicțional sau instanței competente pentru soluționarea cu celeritate în situația constatării propriei necompetențe.

10. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Acesta arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și

procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege, iar, potrivit prevederilor art. 129 din Legea fundamentală, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

13. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea acelorași categorii de drepturi sau în îndeplinirea acelorași categorii de obligații.

14. Cu privire la prevederile art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă, soluția legislativă actuală reprezintă rezultatul modificării soluției legislative cuprinse inițial în Codul de procedură civilă actual, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 348 din 17 iunie 2014.

15. Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la stabilirea, în toate cazurile, a judecătoriei ca fiind instanța de executare, soluția aleasă de legiuitor este una adecvată, care are în vedere principiul proximității justiției față de justițiabil, dar și buna administrare a justiției, având în vedere faptul că judecătoria este instanța plasată cel mai aproape de locul unde se desfășoară executarea silită, putând fi efectuate astfel mai facil verificările necesare bunei desfășurări a procedurii de executare silită. Totodată, trebuie ținut cont de faptul că instanța de executare soluționează atât contestația la executare, cât și orice alte incidente apărute în cursul executării silite, dacă legea nu prevede altfel, soluția legiuitorului de a desemna judecătoria ca fiind instanța de executare înscriindu-se și din acest punct de vedere în logica argumentelor mai sus prezentate, în scopul asigurării, în principal, a celerității procedurii execuționale și a unei eficiente administrări a justiției.

16. Cât privește dispozițiile art. 713 din Codul de procedură civilă, soluția prevăzută de textul criticat are drept fundament însăși natura juridică a contestației la executare, ca mijloc procedural deschis contra măsurilor de executare nelegale, astfel încât acela care recurge la acest mijloc procedural nu poate invoca decât vicii și neregularități ale actelor de executare. Prin urmare, pe această cale nu pot fi invocate apărări de fond, de natură a repune în discuție fondul pricinii, întrucât acestea trebuia formulate cu prilejul soluționării cauzei, în primă instanță sau într-o cale de atac ce i-a fost deschisă. Admiterea unei soluții contrare ar fi de natură să aducă atingere autorității de lucru judecat, prevăzută de art. 430 din noul Cod de procedură civilă, a hotărârii puse în executare. Ideea a fost subliniată și în jurisprudența Curții Constituționale, cu ocazia controlului de constituționalitate exercitat asupra art. 399 alin. (3) din Codul de procedură civilă din 1865, prin Decizia nr. 935 din 19 decembrie 2006.

17. În ceea ce privește prevederile art. 717 din Codul de procedură civilă, acestea instituie unele reguli privind procedura de judecare a contestației la executare. Cu referire la semnificația trimiterii pe care dispozițiile legale criticate o fac la aplicarea corespunzătoare a procedurii prevăzute de Codul de procedură civilă pentru judecata în primă instanță, în doctrină s-a arătat că legea are în vedere, în primul rând, aplicabilitatea și în materia contestației la executare a principiilor fundamentale ale dreptului procesual civil, cum sunt cele privitoare la dreptul la apărare, contradictorialitate, oralitate, nemijlocire, la soluționarea cauzei într-un termen optim și previzibil, la descoperirea adevărului etc.

18. Soluțiile date de instanța judecătorească asupra contestației la executare pot face obiectul controlului judiciar, partea interesată având posibilitatea de a obține în fața instanței care soluționează calea de atac, exercitată în termenele și condițiile prevăzute de lege (a se vedea dispozițiile art. 718 din noul Cod de procedură civilă), îndreptarea erorilor săvârșite de instanța care a soluționat contestația la executare.

19. Trebuie menționat și faptul că potrivit prevederilor alin. (4) ale art. 717 din Codul de procedură civilă, la cererea părților sau atunci când apreciază că este necesar, instanța va putea solicita relații și explicații scrise de la executorul judecătorec. Cu privire la textul amintit, în doctrină s-a arătat că relațiile și explicațiile solicitate de instanță nu pot fi depuse de executorul judecătorec decât în scris, acesta neputând fi solicitat a se prezenta personal în fața instanței, legiuitorul apreciind că actele aflate în dosarul de executare împreună cu explicațiile scrise ale executorului judecătorec sunt suficiente pentru lămurirea situației. Cu toate acestea, dacă instanța procedează la citirea sau convocarea executorului judecătorec, acesta din urmă ar trebui să se prezinte în fața instanței, în temeiul obligației generale a terților de sprijinire a realizării justiției (art. 11 din noul Cod de procedură civilă). Cu toate acestea, în niciun caz executorul judecătorec nu va putea fi citat în calitate de parte a procedurii execuționale, întrucât acesta este organul investit, potrivit legii, să îndeplinească serviciul public al executării silite a titlurilor executorii.

20. Referitor la art. 720 alin. (1) noul Cod de procedură civilă, acest text reglementează soluțiile care pot fi pronunțate de instanța de executare. Astfel, dacă admite contestația la executare, instanța, ținând seama de obiectul acesteia, după caz, va îndrepta ori anula actul de executare contestat, va dispune anularea ori încetarea executării înseși, va anula ori lămuri titlul executoriu.

21. Regulile procedurale criticate — convergente cu imperativul soluționării de urgență a contestației la executare — dau expresie exigențelor normelor constituționale, convenționale și legale privitoare la dreptul la un proces echitabil, în termen rezonabil (optim și previzibil).

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 631 alin. (2), art. 651 alin. (1), art. 713 alin. (1) și (3), art. 717 alin. (1) și (4) și ale art. 720 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 631 alin. (2): „(2) *Dispozițiile prezentei cărți constituie dreptul comun în materie de executare silită, indiferent de izvorul sau de natura obligațiilor cuprinse în titlul executoriu ori de calitatea juridică a părților.*”;

— Art. 651 alin. (1): „(1) *Instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului, în afara cazurilor în care legea dispune altfel. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul debitorului nu se află în țară, este competentă judecătoria în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul creditorului, iar dacă acesta nu se află în țară, judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul biroului executorului judecătorec investit de creditor.*”;

— Art. 713 alin. (1) și (3): „(1) *Dacă executarea silită se face în temeiul unei hotărâri judecătorești sau arbitrale, debitorul nu va putea invoca pe cale de contestație motive de fapt sau de*

drept pe care le-ar fi putut opune în cursul judecății în primă instanță sau într-o cale de atac ce i-a fost deschisă. [...]

(3) *Nu se poate face o nouă contestație de către aceeași parte pentru motive care au existat la data primei contestații. Cu toate acestea, contestatorul își poate modifica cererea inițială adăugând motive noi de contestație dacă, în privința acestora din urmă, este respectat termenul de exercitare a contestației la executare.”;*

— Art. 717 alin. (1) și (4): „(1) *Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută de prezentul cod pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, dispozițiile art. 200 nefiind aplicabile în acest caz. [...]*

(4) *La cererea părților sau atunci când apreciază că este necesar, instanța va putea solicita relații și explicații scrise de la executorul judecătoresc.”;*

— Art. 720 alin. (1): „(1) *Dacă admite contestația la executare, instanța, ținând seama de obiectul acesteia, după caz, va îndrepta ori anula actul de executare contestat, va dispune anularea ori încetarea executării înseși, va anula ori lămurii titlul executoriu.”*

25. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, art. 15 privind universalitatea drepturilor și obligațiilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (1) și (3) privind legile organice, art. 126 alin. (1)—(5) privind instanțele judecătorești, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită, în esență, că executorul judecătoresc nu este citat în calitate de parte cu ocazia judecării contestației la executare și de faptul că instanța care judecă respectiva contestație nu este instanța care a emis hotărârea ce constituie titlu executoriu, de obicei, o instanță superioară în grad. Tocmai de aceea, având în vedere competența materială a instanțelor judecătorești, autoarea excepției solicită ca instanța judecătorească care judecă respectiva contestație la executare să verifice competența din oficiu, urmând ca dosarul să fie transmis pe cale administrativă organului jurisdicțional sau instanței competente [în opinia sa, cea care a emis hotărârea], pentru soluționarea cu celeritate în situația constatării propriei necompetențe. Așadar, autoarea excepției de neconstituționalitate formulează atât critici punctuale de neconstituționalitate, cât și critici prin care solicită modificarea legii.

27. Curtea constată că dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului, care poate hotărî să nu supună regulilor de citare sau exercitare a căilor de atac anumite proceduri, în considerarea caracterului specific al acestora ori în vederea asigurării celerității procesului civil. Stabilirea de către legiuitor a regulii potrivit căreia cererea de încuviințare a executării silite introdusă de creditor se soluționează în camera de consiliu, fără citarea părților, nu contravine art. 21 din Constituție, soluția legislativă criticată fiind justificată de faptul că în această procedură nu se tranșează fondul litigiului, ci exclusiv o chestiune ce vizează buna administrare a actului de justiție. În plus, trebuie reținut că încuviințarea executării silite se cere și se aprobă în condițiile existenței unui titlu executoriu.

28. În acest sens, Curtea reține că executarea silită este pornită la cererea creditorului adresată executorului judecătoresc la care este atașat și titlul executoriu [art. 664 alin. (4) din Codul de procedură civilă]. În termen de 3 zile de la

primirea cererii, în urma verificărilor efectuate, executorul judecătoresc poate dispune, prin încheiere, deschiderea dosarului de executare sau, după caz, poate refuza motivat deschiderea procedurii de executare. În caz de dispunere a deschiderii dosarului de executare, executorul judecătoresc va solicita instanței de judecată încuviințarea executării silite, prilej cu care instanța de executare verifică dacă hotărârea sau, după caz, înscrisul constituie sau nu, potrivit legii, titlu executoriu [art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă]. Prin urmare, încuviințarea executării silite va fi dispusă în urma parcurgerii unor etape procesuale în cadrul cărora este verificat caracterul executoriu al hotărârii sau al înscrisului. De asemenea, debitorul poate contesta titlul executoriu și poate solicita anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite pe calea contestației la executare, în temeiul art. 712 din Codul de procedură civilă [a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 118 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 17 mai 2019, paragrafele 13—14].

29. Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public, iar potrivit art. 4 din aceeași lege, coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției. Așadar, **executorii judecătorești nu sunt părți în procese**, ci ei contribuie la activitatea de îndeplinire a justiției și, prin urmare, nu există vreun motiv ca aceștia să fie citați ca părți în cadrul verificării de către instanța judecătorească a procedurilor de executare silită. De altfel, legiuitorul a stabilit la art. 5 din aceeași lege că activitatea executorilor judecătorești se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, apartenență politică, avere sau origine socială, iar rolul instanței judecătorești este acela de a verifica că procedurile de executare silită s-au desfășurat în parametrii legali.

30. Prin urmare, nu se pune problema unei necorelări legislative, contrară normelor de tehnică legislativă, de natură să încalce exigențele de calitate și previzibilitate ale normelor juridice, așa cum susține autoarea excepției, ci neaplicarea procedurii regularizării cererii în cazul contestației la executare reprezintă o opțiune a legiuitorului, care a înțeles să eficientizeze și să accelereze astfel o etapă a executării silite, în condițiile în care accesul liber la justiție este pe deplin asigurat, contestatorul având posibilitatea reală și efectivă de a se adresa instanțelor de judecată pentru contestarea actelor de executare silită.

31. Mai mult decât atât, argumentele autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora se poate ajunge la reformarea titlului executoriu printr-o altă cale de atac neprevăzută de lege, de către o instanță mai mică în grad, cu o structură organizatorică diferită de cea a instanței care a pronunțat decizia definitivă, irevocabilă și executorie și pentru alte motive decât cele reținute de prima instanță, vizează, în fapt, și chestiuni care țin de interpretarea și aplicarea legii, precum și de o eventuală modificare a legii. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională, în calitate de legislator negativ, nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului și nici nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 13 martie 2003).

32. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa

privind calitatea legii, art. 15 privind universalitatea drepturilor și obligațiilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 126 alin. (1) și (2)—(5) privind instanțele judecătorești și nici a art. 129 privind folosirea căilor de atac din Constituție.

33. În ceea ce privește invocarea art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, a art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și a art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi din Constituție, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Balaban în Dosarul nr. 10.651/180/2015 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și constată că prevederile art. 631 alin. (2), art. 651 alin. (1), art. 713 alin. (1) și (3), art. 717 alin. (1) și (4) și ale art. 720 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

De acord
PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

ORDONANȚĂ MILITARĂ privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19

Având în vedere dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 21 ianuarie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 și art. 3 alin. (3) din Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României,

ținând seama de evaluarea realizată de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență, aprobată prin Hotărârea nr. 20 din 16.04.2020,

pentru punerea în aplicare a dispozițiilor pct. 3 și 4 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 240/2020,

în temeiul art. 20 lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următoarea ordonanță militară:

Art. 1. — (1) Se prelungește măsura suspendării zborurilor spre Austria, Belgia, Confederația Elvețiană, Statele Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, Regatul Țărilor de Jos, Turcia și Iran și din aceste țări către România, pentru toate aeroporturile din România, pentru o perioadă de 14 zile, începând cu data de 18 aprilie 2020.

(2) Se prelungește măsura suspendării zborurilor spre Italia și din această țară către România, pentru toate aeroporturile din România, pentru o perioadă de 14 zile, începând cu data de 19 aprilie 2020.

(3) Se prelungește măsura suspendării zborurilor spre Franța și Germania și din aceste țări către România, pentru toate aeroporturile din România, pentru o perioadă de 14 zile, începând cu data de 21 aprilie 2020.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (3) nu se aplică zborurilor efectuate cu aeronave de stat, zborurilor de transport marfă și corespondență, umanitare sau care asigură servicii medicale de urgență, servicii tehnice, precum și aterizărilor tehnice necomerciale.

Art. 2. — (1) Se exceptează de la măsurile de izolare la domiciliu sau de carantinare lucrătorii transfrontalieri care, la intrarea în România din Bulgaria, nu prezintă simptome asociate COVID-19.

(2) Prin *lucrător transfrontalier* se înțelege persoana care face dovada că locuiește și lucrează într-o rază de 30 km de o parte sau de alta a frontierei de stat româno-bulgare, calculată de la cel mai apropiat punct de trecere a frontierei deschis traficului de persoane, și care se reîntoarce la locuință cel puțin o dată pe săptămână.

(3) Punctele de trecere a frontierei de stat româno-bulgare prin care se permite intrarea în România în condițiile alin. (1) sunt următoarele: Giurgiu—Ruse și Calafat—Vidin.

(4) Prin punctele de trecere a frontierei de stat româno-bulgare prevăzute la alin. (3) se permite și intrarea/ieșirea lucrătorilor transfrontalieri cu mașini și utilaje agricole.

(5) În cazul nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), persoanele în cauză intră în carantină pentru o perioadă de 14 zile, suportând cheltuielile efectuate cu carantinarea lor.

(6) Măsurile se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — (1) La efectuarea schimbului de echipaj, la bordul navelor de navigație interioară care arborează pavilion român și la bordul navelor maritime indiferent de pavilionul pe care îl arborează, aflate în porturile românești, personalul navigant trebuie să prezinte autorităților competente „certificatul pentru lucrătorii din transportul internațional” stabilit de către Comisia Europeană în anexa nr. 3 la Comunicarea privind implementarea Culoarelor Libere (Green Lanes) în cadrul Liniilor directe referitoare la măsurile de management al frontierelor pentru protecția sănătății și asigurarea disponibilității bunurilor și serviciilor esențiale — C(2020) 1897 din 23.03.2020.

(2) Personalul navigant care debarcă de la bordul navelor de navigație interioară, care arborează pavilion român, într-un port românesc, și care nu prezintă simptome asociate COVID-19, nu se supune măsurilor de carantinare în spații special amenajate sau la bordul navei ori măsurilor de izolare la domiciliu, cu condiția asigurării de către angajatori a certificatului prevăzut la alin. (1) și a echipamentelor individuale de protecție împotriva COVID-19, pe timpul deplasării de la navă la locația unde poate fi contactat în perioada dintre voiajuri.

(3) La efectuarea schimbului de echipaj la bordul navelor maritime, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, aflate în porturile românești, personalul navigant trebuie să fie în prealabil testat pentru COVID-19, indiferent de zona din care acesta provine, de personalul direcției de sănătate publică ce își desfășoară activitatea în portul respectiv.

(4) Personalul navigant maritim, prevăzut la alin. (3), care nu prezintă simptome asociate COVID-19, va fi transportat dinspre/spre punctele de trecere a frontierei, indiferent de mijlocul de transport utilizat, pe ruta cea mai scurtă și fără întreruperi. Personalul navigant maritim și cel care îi asigură transportul trebuie să folosească echipamente individuale de protecție împotriva COVID-19.

(5) În vederea efectuării schimbului de echipaj, agentul navei maritime sau angajatorul personalului navigant maritim, după caz, are obligația să asigure personalului navigant următoarele:

a) testarea pentru COVID-19;

b) echipamentul individual de protecție împotriva COVID-19, pe timpul transportului prevăzut la alin. (4);

c) certificatul prevăzut la alin. (1).

(6) Personalul navigant român, maritim și fluvial, care se repatriază și care la intrarea în țară nu prezintă simptome asociate COVID-19, se supune măsurilor de izolare la domiciliu, cu condiția asigurării de către angajatori a certificatului prevăzut la alin. (1) și a unei declarații pe propria răspundere, al cărei model este stabilit de Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, privind utilizarea continuă a echipamentelor individuale de protecție împotriva COVID-19 pentru deplasarea de la navă la locația unde poate fi contactat în următoarele 14 zile.

(7) Măsurile se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Prevederile alineatului (2) al articolului 7 și ale articolului 9 din Ordonanța militară nr. 3/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 24 martie 2020, își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — Alineatul (1) al articolului 3 din Ordonanța militară nr. 8/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 10 aprilie 2020, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Pe perioada stării de urgență piețele agroalimentare rămân deschise, cu obligația administratorilor de a organiza activitățile în baza actelor normative incidente, prin adoptarea de măsuri de protecție împotriva răspândirii COVID-19, care să se refere cel puțin la purtarea de măști și păstrarea distanței sociale, atât la intrarea în piață, cât și în interiorul acesteia.”

Art. 6. — Prevederile alineatului (2) al articolului 3, ale articolelor 7 și 8, ale literei d) a alineatului (1) al articolului 21, precum și anexa nr. 2 la Ordonanța militară nr. 8/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 10 aprilie 2020, își încetează aplicabilitatea.

Art. 7. — (1) Sunt abilitate să asigure aplicarea și respectarea prevederilor prezentei ordonanțe militare:

a) Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Autoritatea Aeronautică Civilă Română, pentru măsurile prevăzute la art. 1;

b) Poliția de Frontieră Română și direcțiile de sănătate publică, pentru măsura prevăzută la art. 2;

c) Autoritatea Navală Română și direcțiile de sănătate publică, pentru măsurile prevăzute la art. 3.

(2) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 1—3 atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Personalul instituțiilor prevăzute la alin. (1) este imputernicit să constate contravenții și să aplice sancțiuni, în conformitate cu prevederile art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Prezenta ordonanță militară se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația de a informa publicul, prin mesaje difuzate regulat, pentru cel puțin două zile de la data publicării, despre conținutul prezentei ordonanțe militare.

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 633 din 16 aprilie 2020

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 470 din 16 aprilie 2020

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017

Având în vedere:

— situația extraordinară determinată de infectarea cu COVID-19, de starea de urgență instituită la nivel național în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru reglementarea unor măsuri de protecție socială;

— Referatul de aprobare nr. NT 1.252 din 16.04.2020 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.597 din 16.04.2020 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 15/2018/1.311/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 12 ianuarie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Durata prevăzută la alin. (3) nu cuprinde și zilele de concediu medical care se acordă potrivit art. 10 alin. (2), art. 78¹ alin. (7) lit. k), alin. (15) și (16).”

2. La articolul 37, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Concediul și indemnizația pentru carantină se acordă asiguraților cărora li se interzice continuarea activității din cauza unei boli contagioase, pe durata stabilită prin documentul eliberat de către direcția de sănătate publică.

(2) Certificatul de concediu medical pentru carantină se eliberează de medicul curant asiguraților cărora li se interzice continuarea activității din cauza unei boli contagioase, pe durata stabilită în documentul prevăzut la alin. (1). Dacă durata perioadei de carantină stabilită de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică depășește 90 de zile, pentru aceste certificate de concediu medical, nu este necesar avizul medicului expert al asigurărilor sociale.”

3. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Dispoziții specifice privind certificatele de concediu medical acordate în perioada stării de urgență instituite la nivel național în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare”

4. La articolul 78¹, alineatele (1), (7), (8) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 78¹. — (1) Certificatele de concediu medical eliberate în perioada stării de urgență instituite la nivel național în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare, se pot transmite de către medicii curanți către persoanele asigurate și prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

.....
(7) Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (4), certificatele de concediu medical se pot acorda și la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încetării perioadei stării de urgență prevăzută la alin. (1), pentru următoarele situații:

- a) în caz de sarcină și lăuzie (numai concediu medical pentru maternitate);
- b) pentru perioada de internare în spital;
- c) pentru imobilizare în sisteme de imobilizare specifice aparatului locomotor, numai de către medicul ortoped/chirurg;
- d) situații pentru care este necesar avizul medicului expert al asigurărilor sociale peste 90 de zile;
- e) în caz de carantină;

- f) pentru risc maternal;
 g) pentru îngrijirea copilului bolnav;
 h) pentru asigurații aflați în situațiile prevăzute la art. 27;
 i) pentru asigurații cu afecțiunile prevăzute la art. 18 alin. (3);
 j) alte situații decât cele menționate la lit. a)—i), ce necesită prelungirea concediului medical de către medicii de specialitate, alții decât medicii de familie;
 k) pentru consultațiile medicale la distanță acordate în perioada stării de urgență, potrivit prevederilor legale, în cazurile care necesită concediu medical.

(8) Certificatele de concediu medical care cuprind a 91-a zi sau depășesc 183 de zile, precum și cele acordate pentru risc maternal, în perioada stării de urgență prevăzute la alin. (1), se eliberează și se plătesc fără avizul medicului expert al asigurărilor sociale, respectiv fără avizul medicului de medicina muncii.

(11) Certificatele de concediu medical care cuprind a 91-a zi sau depășesc 183 de zile, cele acordate pentru risc maternal, precum și cele acordate de medici, alții decât medicii de familie, care au fost eliberate până la data instituirii stării de urgență prevăzute la alin. (1), se plătesc fără avizul medicului expert al asigurărilor sociale, fără avizul medicului de medicina muncii, respectiv fără avizul medicului de familie.”

5. La articolul 78¹, după alineatul (15) se introduc patru noi alineate, alineatele (16)—(19), cu următorul cuprins:

„(16) Pe perioada stării de urgență prevăzute la alin. (1), dacă, după expirarea concediului medical acordat la ieșirea din spital, pentru alte situații decât cele prevăzute la alin. (15), starea sănătății pacientului nu permite reluarea activității, medicul de

familie, pe baza scrisorii medicale eliberate de medicul curant din spital, poate prelungi concediul medical pentru aceeași afecțiune, cu încadrarea în duratele maxime prevăzute de lege.

(17) Pe perioada stării de urgență prevăzute la alin. (1), documentele prevăzute la art. 64 alin. (2), precum și certificatele de concediu medical aferente solicitării se pot transmite către casele de asigurări de sănătate și prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(18) Pe perioada stării de urgență prevăzute la alin. (1), documentele necesare preluării în plată prevăzute la art. 75 alin. (3) se pot transmite de către persoanele interesate către casele de asigurări de sănătate și prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(19) În cererile de recuperare a sumelor prevăzute la art. 64 alin. (1) care se depun potrivit art. 64 alin. (2), de către instituțiile prevăzute la art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru reglementarea unor măsuri de protecție socială, nu se cuprind sumele reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate aferente certificatelor de concediu medical pentru carantină instituționalizată sau la o locație declarată sau prin izolare, ca urmare a unei suspiciuni de infectare cu virusul SARS-CoV-2, de care a beneficiat personalul propriu, începând cu veniturile aferente lunii martie 2020, și care au fost suportate integral de către aceste instituții.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

